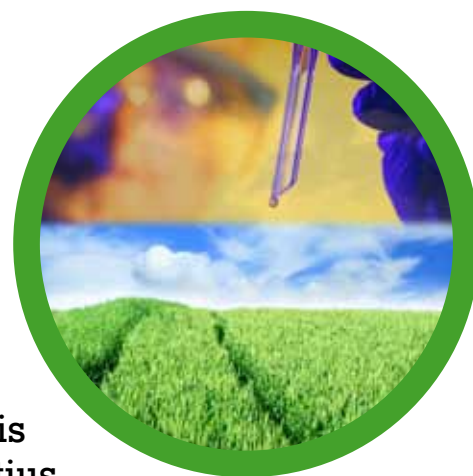

L'ampli ventall de la inserció laboral

Els enginyers químics i els enginyers agroalimentaris asseguren la qualitat de diferents processos productius.

Carme Llenas, Agnès Alofra i Eduard Dàvila van estudiar a la UdG i treballen en empreses de Girona. Són tres exemples d'antics estudiants de les disciplines d'enginyeria química i enginyeria agroalimentària que van trobar feina de seguida perquè tenien «el perfil que demana l'empresa». Ho explica Àngels Pèlach, directora del Departament d'Enginyeria Química, Agrària i Tecnologia Agroalimentària (EQATA) de la UdG. Carme Llenas, que és cap de l'Àrea de Medi Ambient del CECAM, va estudiar enginyeria tècnica industrial, en l'especialitat de química, una formació que valora com a molt bona perquè va proporcionar-li «una base important i, a més, el valor de la responsabilitat». Agnès Alofra, també enginyeria tècnica industrial, de l'especialitat de química i que treballa al departament d'organització de la producció d'Haribo, va trobar en els estudis «professors que t'impregnen la professió, perquè coneixen la realitat de les indústries i no només la teoria dels llibres». Eduard Dàvila, de formació inicial en enginyeria tècnica agrícola, especialitat en indústries agràries i alimentàries, té en compte, especialment, que la «proximitat dels tutors és un valor afegit que he trobat més a la UdG que en altres llocs».

Falten vocacions

Produeix una certa sorpresa descobrir que falten vocacions per a uns estudis que proporcionen una inserció laboral elevadíssima. Tampoc no ens ha costat gens trobar enginyers químics i agroalimentaris disposats a parlar bé de la seva feina. Llenas és clara pel que fa a les oportunitats de feina: «crec que el nostre territori ofereix oportunitats per als graduats en Enginyeria Química, perquè són tècnics amb una visió molt global que poden accedir a un ventall molt ampli de llocs de treball». Justament, és el mateix que explica Pèlach, que afegeix que els graduats no només troben feina amb facilitat, sinó que disposen d'oportunitats per triar i millorar. Una altra opció la representa Eduard Dàvila, que recentment ha posat en marxa la seva pròpia empresa dedicada a l'elaboració d'aliments lliures d'al·lèrgens. Destaca que Catalunya és un país de pimes i que és molt probable que

el desenvolupament professional dels enginyers s'esdevingui en empreses amb aquestes característiques.

La importància de la formació continuada

Dàvila, que es va doctorar a la UdG, considera important la formació especialitzada –la que proporcionen els màsters– com una prolongació dels estudis de grau. Altra cop, és la realitat de petites i mitjanes empreses del país la que en condiciona l'opinió, perquè les pimes fan que «en els llocs de treball calgui o bé una gran especialització o bé molts coneixements horitzontals». Agnès Alofra, des d'un altre vessant, relaciona la vocació personal per la formació amb un impuls que es transmet a la feina que es fa a l'empresa. De tota manera, els tres professionals consultats consideren que l'oferta de màsters ha d'organitzar-se amb la sensibilitat necessària perquè es pugui compaginar amb la jornada laboral, la qual cosa troba una resposta afirmativa des del Departament d'Enginyeria Química, Agrària i Tecnologia Agroalimentària, perquè, precisament, els màsters en què imparteixen la docència els professors del Departament representen una oferta de proximitat indispensable.

Quin és, però, el missatge que caldria transmetre als futurs estudiants? Aquí sí que cadascú ofereix la seva recepta. Mentre que per a la responsable del Departament d'EQATA la manca de vocacions «potser la pagarem a curt termini, com passa a Alemanya, perquè no hi haurà prou tècnics per cobrir el que necessiti la indústria», per a Dàvila el més important és que els estudiants mirin ben aviat de tenir una experiència professional en l'àmbit que han decidit estudiar, perquè més endavant, en una entrevista de feina, l'experiència els servirà per marcar diferències. Carme Llenas recomana als que comencen que gaudeixin de l'estudi perquè «malgrat la crisi, de ben segur que trobaran feina, perquè el món laboral necessita tècnics competents i responsables». Amb tot, Agnès Alofra matisa que el temps de disposar de «deu ofertes sobre la taula, a tres mil euros al mes, ha passat a la història» i que la competència, com a tot arreu, és molt dura.